

PULMONAL STENOSE

..... er den 3. mest vanlige hjertesykdommen hos hund.

Det er en stenose (innsnevring) i området rundt klaffene mellom h. hjertekammer og aorta pulmonalis (blodkaret som fører blodet fra h. hjertekammer til lungene). Noen ganger ligger stenosen under klaffene andre ganger over klaffene, men i de aller fleste tilfellene er det klaffene selv som er årsak til stenosen. Klaffene kan ha 2 forskjellige feil; det kan enten være en dysplasi (feilutvikling) som gjør at klaffene er tykke og klumpete eller de er "limt" sammen slik at det bare er en liten del som virker. Uansett årsak så vil det gi en trangere passasje for blodet slik at hjertet (h. hjertekammer) må jobbe tyngre for å klare å få like mye blod igjennom som i et friskt hjerte. Hjerte er en muskel, og som for alle andre muskler er det sånn at når muskelen jobber hardt (som for eksempel ved trening) vil den bli større. Et forstørret h. hjertekammer er da også et av de vanligste symptomene ved P.S.

Symptomer:

Ved mild grad P.S., vil man normalt ikke merke noen symptomer.

Diagnosen blir som regel oppdaget tilfeldig ved at hunden gjennomgår en generell undersøkelse hos dyrlege ved vaksinerings. Ved moderat til alvorlig grad derimot vil hunden kunne oppleve pustebesvær, besviming, den blir raskt sliten ved lek, den kan ha unormal hjerte rytme, få opphopning av væske i bukhulen eller til og med dø brått.

Diagnose:

- Ved å bruke et stetoskop – auskultasjon, vil man høre en tydelig bilyd over hjerte, spesielt tydelig over v. side. Det er turbulensen som oppstår når blodet øker hastigheten igjennom stenosen som gir denne lyden.
- EKG kan avsløre om det er kommet til komplikasjoner, som for eksempel arytmier. Et forstørret h. forkammer sees også lett på EKG, som også kan gi mistanke om kompliserende tilleggs problemer – tricuspidal insufisens.

- Røntgen viser at h. side av hjerte er forstørret.
- Ultralyd er allikevel den undersøksmetodikken som gir en endelig diagnose. Ved ultralyd vil vi kunne se feilen direkte og også kunne se andre symptomer og kompliserende tilstander som for eksempel hypertrofi (fortykkelse) av h. ventrikkel, feil ved andre klaffer (tricuspidal klaffene) og eller hull i skilleveggen mellom h. og v. forkammer. Videre kan vi med ultralyd måle hastigheten blodet strømmer igjennom stenosen med, og på det grunnlaget beregne trykkgradienten og da også si noe om prognosen.

Prognose:

P.S. deles gjerne inn i 3 grupper etter alvorlighets grad. Og alvorlighetsgraden blir bestemt ut fra hvor stor trykk gradienten er i stenosen

- Mild stenose har en trykk gradient mindre enn 40mm Hg, og disse hundene har ingen symptomer og vil kunne regne med å leve et normalt liv.
- Moderat har en trykk gradient mellom 40 – 80mm Hg. Hunder som er i denne gruppen må forvente å få symptomer på hjertefeilen og det vil være aktuelt og iverksette behandling.
- Alvorlig har en trykk gradient over 80mm Hg. Prognosen er deretter. Mange av disse hundene vil dø innen 3 år etter at de fikk diagnosen.

Behandling:

Hunder med mild grad P.S. trenger som regel ingen behandling, men man må passe på at de holder seg slanke og er i rimelig god form.

Hunder som viser symptomer på P.S. blir behandlet med beta blokkere, samt at de får vanndrivende ved behov (det hoper seg gjerne opp med væske i bukhulen).

Hunder som har alvorlig grad P.S. bør (ifølge amerikansk litteratur) balloneres, det vil si at man fører et kateter opp i hjerte fra en av kroppens store vener (hals eller lyske). På spissen av kateteret er det en ballong, ved å blåse opp ballongen vil man kunne presse ut stenosen. Det vil lette noen av symptomene, men det er usikkert om det gir hunden noe lengre levetid.

(Gjengitt fra nettsidene til Nøtterøy dyreklinikk)